

[Ole Vagn Christensen]

mener, at det er påkrævet, at vi får dette brev.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 265:

Forslag til lov om produktansvar.

(Fremsat 14/5 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det forslag, vi har til behandling her, burde være noget epokegørende, noget, der virkelig satte en stopper for produktionen af farlige og uprøvede produkter, noget, der virkelig animerede producenterne og virksomhederne til at undgå at fremstille farlige produkter og til at satse alt på udviklingen af mindre farlige produkter. Men det er desværre ikke tilfældet. Den særlige tryghed, en lov om produktansvar skulle give forbrugerne, opnås desværre heller ikke. På intet punkt synes forslaget grundlæggende at forbedre forbrugernes situation og reelle erstatningsretlige stilling. Tværtimod kan man frygte, at forbrugernes stilling i erstatningsspørgsmål i forbindelse med produktskader forringes.

Socialdemokratiet kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse i den form, som det foreligger i. Det betyder imidlertid ikke, at vi ikke ønsker en produktansvarslov

– tværtimod, men det må være en lov, som virkelig løser nogle problemer, og som betyder reelle forbedringer for forbrugerne.

Selv om vi sidste sommer ikke kunne støtte EF-direktivet, mener vi trods alt, at det inden for rammerne af det vedtagne direktiv er muligt at komme et godt stykke hen ad vejen i den rigtige retning og langt længere, end der her er givet udtryk for.

Vi mener f.eks., at tjenesteydelser og fast ejendom skal medtages, og at der skal kunne gøres ansvar gældende over for system- og udviklingsskader, eventuelt med visse begrænsninger. Vi mener også, det skal gøres lettest muligt for forbrugerne at opnå erstatning, også for det skadevoldende produkt. Ethvert led i en produktions- og erstatningskæde skal kunne gøres ansvarligt. Det må så være op til de pågældende indbyrdes at få afgjort, hvem der skal udrede erstatningen. Derved sikres de danske forbrugere altid at kunne lægge sag an imod den danske importør og søge ham ansvarliggjort. Importøren må så søge erstatningsansvaret placeret på rette sted hos en producent eller importør i et andet EF-land.

Vi tror, at en gennemførelse af sådanne krav, som vel at mærke kan gennemføres inden for direktivets rammer, vil sikre, at der bliver tale om et reelt erstatningsansvar, vil sikre, at producenter og importører tænker sig om, inden de markedsfører et produkt, og vil medføre, at vi får en nogenlunde udtømmende regulering af produktansvaret.

Men som forslaget ser ud, har regeringen altså valgt at fremsætte et skrabet forslag, der udelukkende tager hensyn til erhvervslivets interesser og helt overser forbrugernes naturlige og berettigede krav. Det er et ensidigt forslag, der er noget nær det ringeste, der overhovedet kan fremsættes, hvis man overhovedet skal leve op til indholdet af EF-direktivet.

I bemærkningerne til forslaget anføres det, at det grundlæggende krav til producenterne er, at de produkter, de markedsfører eller producerer, skal være ufarlige. Det er vi helt enige i og mener, at ministeren i langt højere grad burde have haft det for øje ved udarbejdelsen af forslaget. Men uanset det, og uanset om det lykkes at forbedre lovgivningen, er det stadig væk vores opfattelse, at en produktansvarslov ikke bør stå alene. Hvorfor